

Pies nad wodą: Wakacyjna sielanka czy ukryte pułapki?

Jak bezpiecznie chłodzić psa i unikać letnich zagrożeń w akwenach wodnych

Leniwe popołudnie nad jeziorem, rzucanie piłki do rzeki czy wspólne skakanie przez morskie fale – dla wielu z nas to kwintesencja idealnych wakacji z psem. Wodne szaleństwa to świetny sposób na ochłodę i zmęczenie pupila. Czy jednak każdy akwen jest bezpieczny? Niestety, woda – poza niesieniem ulgi w upały – skrywa również zagrożenia, o których wielu opiekunów dowiaduje się poniewczasie. Zanim spakujesz ręcznik i ulubiony aport, dowiedz się, jak zadbać o pełne bezpieczeństwo swojego psa.

1. Niewidzialni wrogowie: Co naprawdę pływa w wodzie?

Woda w jeziorze czy stawie może wydawać się czysta i przejrzysta, jednak dla wielu mikroskopijnych organizmów to idealne środowisko do życia i namnażania. Oto najczęstsze zagrożenia zdrowotne:

- **Sinice (Cyanobacteria):** Prawdziwa plaga stojących i ciepłych wód w upalne dni. Toksyny produkowane przez sinice są dla psów **śmiertelnie niebezpieczne**. Co ważne, pies wcale nie musi pić wody – wystarczy, że po wyjściu z kąpieli wyliże swoje mokre futro lub łapy.
- **Leptospiroza:** Bakteria, która rozprzestrzenia się m.in. przez mocz dzikich zwierząt i gryzoni. Najczęściej występuje w kałużach, bagnach i wolno płynących wodach. Wnika do organizmu przez drobne rany na skórze lub błony śluzowe, prowadząc do ostrego uszkodzenia nerek i wątroby.
- **Zatrucie wodą morską (solą):** Kilka łyków morskiej wody podczas łapania fal lub aportowania może skończyć się silnym odwodnieniem, wymiotami i gwałtowną biegunką. W skrajnych przypadkach dochodzi do niebezpiecznej dla życia hipernatremii (obrzęku mózgu).
- **Giardioza i inne pasożyty:** Pierwotniaki bytujące w wodzie pitnej ze zbiorników naturalnych wywołują u psów przewlekłe, nawracające i trudne do wyleczenia biegunki, ból brzucha oraz ogólne osłabienie organizmu.

2. Psychika i behavior: Kiedy pasja staje się fiksacją

Jako świadomi opiekunowie uwielbiamy patrzeć na radość naszych psów. Jednak granica między zdrową ekscytacją a niebezpieczną fiksacją na punkcie wody bywa niezwykle cienka. Niektóre psy (szczególnie retrievery, mastery i teriery) potrafią całkowicie zatracić się w wodnym szaleństwie, ignorując skrajne zmęczenie.

Uwaga na "wodny amok" i zatrucie wodne (hiponatremię): Rzucanie psu zabawki do wody przez godzinę bez przerwy to prosty przepis na tragedię. Pies, płynąc z otwartym pyszczkiem po zabawkę, bezwiednie połyka ogromne ilości wody. Drastycznie wypłukuje to sód z organizmu, co prowadzi do obrzęku komórek, objawów neurologicznych, a nawet śmierci.

Kiedy kategorycznie powiedzieć „STOP” i nie pozwolić na kąpiel?

- **Gdy pies ma „szklane oczy” i nie reaguje na komendy:** Jeśli pies odmawia wyjścia z wody, a po odebraniu zabawki natychmiast szczeka, frustruje się i nerwowo krąży przy brzegu, czas na natychmiastowe zakończenie zabawy i wyciszenie na smyczy (np. na macie lub podczas spokojnego spaceru węchowego).
- **W pełnym słońcu i bezpośrednio po intensywnym biegu:** Rozgrzany pies, który nagle wskoczy do lodowatej wody, może doznać szoku termicznego, który jest bezpośrednim zagrożeniem dla życia.
- **Przy silnych nurtach i falach:** Nawet wybitny psi pływak nie ma szans w starciu z prądem rzeczny czy prądem wstecznym w morzu.
- **Ryzyko zespołu zimnego ogona (Limber Tail Syndrome):** To bolesne porażenie mięśni u nasady ogona, wywołane najczęściej kąpielą w zbyt zimnej wodzie połączoną z intensywnym wysiłkiem. Ogon zwisa bezwładnie, a sam dotyk w tych okolicach sprawia psu ogromny ból.

3. Czerwone flagi: Jak rozpoznać, że coś jest nie tak?

Objawy zatrucia lub infekcji rzadko pojawiają się w trakcie samej kąpieli. Najczęściej rozwijają się od kilku godzin do kilku dni po powrocie z wycieczki. Zachowaj szczególną czujność, jeśli u Twojego psa wystąpi którykolwiek z poniższych objawów:

- Apatia, nagłe osłabienie, brak siły na wstanie lub nadmierna senność.
- Wymioty, silny ślinotok lub wodnista, niekiedy krwawa biegunka.
- Zasinienie, nienaturalna błądź lub bardzo ciemny kolor dziąseł.
- Brak koordynacji ruchowej, „pijany chód”, drżenie mięśni lub drgawki.
- Problemy z oddychaniem lub intensywne dyszenie, które nie mija po odpoczynku w cieniu.

Co zrobić, gdy pies zacznie chorować? — Pierwsza Pomoc

Jeśli podejrzewasz podtrucie sinicami, wodą morską lub zatrucie wodne, **czas gra kluczową rolę**:

1. **Zabierz psa ze słońca:** Umieść go w chłodnym, zacienionym i przewiewnym miejscu.
2. **Dokładnie spłucz futro:** Jeśli woda była mętna lub słona, jak najszybciej opłucz psa czystą, słodką wodą z butelki. Zapobiegnie to zlizywaniu toksyn i soli z sierści.
3. **Kontroluj picie:** Zaoferuj świeżą wodę, ale podawaj ją małymi porcjami. Nie pozwól psu wypić całej miski na raz.
4. **Natychmiast udaj się do weterynarza:** Przy objawach neurologicznych (drżenia, brak stabilności) każda minuta ma znaczenie. Poniekonieczniesz poinformuj lekarza, że pies spędzał czas nad wodą!

Złote zasady bezpiecznego plażowania wg DobryPies.co.uk:

- Zawsze zabieraj ze sobą duży zapas świeżej wody do picia oraz składaną miskę.
- Omijaj szerokim łukiem dzikie kąpieliska z zielonkawym, gęstym kożuchem na powierzchni.
- Dawkuj psu czas w wodzie – 10-15 minut aktywnej pracy to maksimum, po którym musi nastąpić obowiązkowa przerwa na odpoczynek w cieniu.
- Jeśli Twój pies kocha wodę "miłością toksyczną", zainwestuj w dobrze dopasowany kapok dla psa. Zwiększa on bezpieczeństwo i znacznie ogranicza ilość bezwiednie połykanej wody.

Dbajmy o bezpieczeństwo naszych czworonogów, by wspólne wakacje zostawiły po sobie tylko piękne i zdrowe wspomnienia!

www.dobrypies.co.uk • Force-free & Positive Reinforcement Training